ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ

ไทย

تايلندي

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

شركاء التنفيذ :

دار الإسلام

بيان الإسلام

رواد التراجم

المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص

Tel : +966 50 244 7000
info@islamiccontent.org
Riyadh 13245-2836
www.islamiccontent.org

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกพรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่นบีของเรามุฮัมหมัด และแด่ประชาชาติของท่านและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านทุกคน

ส่วนหลังจากนี้

นี่เป็นบทความสั้นๆเกี่ยวกับมารยาทในการเดินทางและบรรดาข้อกำหนดซึ่งเราได้พยายามอธิบายประเด็นต่างๆที่ผู้เดินทางจำเป็นต้องรู้

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดทำให้บทความนี้เป็นงานที่บริสุทธิ์เพื่อพระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์

คณะกรรมการวิชาการโดยสถาบันบริการเนื้อหาอิสลามด้วยภาษาต่างๆ

ประการที่หนึ่ง: มารยาทในการเดิน

สำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์หรือประกอบศาสนกิจใดๆ เขาควรใส่ใจเรื่องต่อไปนี้:

1

ทำการละหมาดอิสติคอเราะฮ์ให้อัลลอฮ์เลือกเวลา ยานพาหนะ เพื่อนร่วมทางและทิศทางการเดินทางหากมีหลายทาง และขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและมีประสบการณ์

ส่วนการเดินทางเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์นั้น แท้จริงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทั้งสองนั้นล้วนเป็นความดีทั้งสิ้นส่วนขั้นตอนการละหมาดอิสติคอเราะฮ์นั้นคือการละหมาด๙ร็อกอะฮ์จากนั้นอ่านบทดุอาอ์อิสติคอเราะฮ์ที่มาจากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

2 จำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ต้องตั้งเจตนาเพื่อหวังต่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และหวังการใกล้ชิดพระองค์ ในขณะ

เดียวกันก็ระมัดระวังจากการตั้งเจตนาเพื่อวัตถุทางดุนยา การโอ้อวด การได้รับการขนานนาม การโอ้อวด และต้องการที่จะให้ผู้อื่นพูดถึง เพราะสิ่งเหล่านั้นจะทำให้ความดีของเขาสูญสลายและไม่ได้รับการตอบรับ **อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:**

﴿قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَمَن كَانَ يَرۡجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلۡيَعۡمَلۡ عَمَلٗا صَٰلِحٗا وَلَا يُشۡرِكۡ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدَۢا﴾

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่านมีวะห์ยูแก่ฉันว่าแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา ก็ให้เขาประกอบการงานที่ดีและอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขาเลย") (ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ : 110)

และในหะดีษกุดซีย์ ที่ว่า:

«أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ».

"ฉันเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในหมู่หุ้นส่วนจากการตั้งภาคี ผู้ใดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วเขาตั้งภาคีกับฉันในสิ่งนั้นฉันจะทิ้งเขาและ(ทิ้ง)การตั้งภาคีของเขา"(1)

(1) รายงานโดย มุสลิม (2985)

3 ผู้แสวงบุญฮัจญ์และอุมเราะฮ์จำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในบทบัญญัติของการทำอุมเราะฮ์และฮัจญ์ รวมถึงข้อปฏิบัติต่างๆ ของการเดินทาง ก่อนที่เขาจะออกเดินทาง

เพื่อที่เขาจะได้ไม่ละทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบ(จำเป็น)หรือไปกระทำสิ่งที่ต้องห้าม ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ».

"ผู้ใดที่อัลลอฮ์ปรารถนาความดีงามแก่เขา พระองค์จะทรงให้เขาเข้าใจศาสนา"[2]

4 ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์จำเป็นต้องเลือกใช้ทรัพย์สินที่หะลาล (ที่บริสุทธิ์)สำหรับการทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์ของเขา

เพราะแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงดีงาม พระองค์จะไม่ทรงรับสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ดีงามเท่านั้น และเพราะแท้จริงทรัพย์สินที่ฮะรอม เป็นสาเหตุที่ทำให้ดุอาอ์ไม่ได้รับการตอบรับ

5 การสำนึกผิด (เตาบะฮ์) จากบาปและความผิดทั้งหมด

และหากเขามีความอยุติธรรมใดๆ ต่อผู้อื่น เขาจะต้องคืนมันและขอให้พวกเขาอภัยให้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเกียรติยศทรัพย์สินหรืออื่นๆ

6 ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางให้ทำการบันทึกการสั่งเสียของเขา ซึ่งสิทธิที่เป็นของเขาและสิทธิที่เขาต้องรับผิดชอบ

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

"ไม่สมควรสำหรับมุสลิมคนใดที่มีสิ่งที่เขาต้องทำการสั่งเสียแล้วเขานอนหลับไปสองคืนเว้นแต่ว่าการสั่งเสียของเขาได้ถูกบันทึกไว้พร้อมกับเขาแล้ว"[3]

---

(2) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (2738) และมุสลิม (1627)

(3) รายงานโดย อบูดาวูด (4833)

และให้มีพยานรู้เห็นต่อการสั่งเสียนั้น และมีการจ่ายหนี้ที่เขาต้องคืน และทรัพย์สินของผู้อื่นได้ทำการส่งมอบแก่เจ้าของหรือขออนุญาตให้สิ่งนั้นคงอยู่กับเขาต่อไป

7

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางให้พยายามเลือกเพื่อนร่วมทางที่ดีและควรเลือกผู้ที่มีความรู้ทางศาสนาเพราะสิ่งนี้เป็นหนึ่งในเหตุผลสำหรับความสำเร็จของพวกเขาและไม่ตกอยู่ในสิ่งที่ผิดพลาดในการเดินทางการประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์ เพราะท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ»؛

"บุคคลหนึ่งจะขึ้นอยู่กับศาสนาของเพื่อนที่เขาสนิทดังนั้นพวกเจ้าแต่ละคนจงมองดูว่าเขาคบใครเป็นเพื่อนสนิท"[4]

และอันเนื่องด้วยคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่กล่าวไว้อีกว่า:

«لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ».

"อย่าคบหาสมาคมกับใครนอกจากผู้ศรัทธา และอย่าให้กินอาหารของเจ้า เว้นแต่ผู้ศรัทธา"[5]

---

(4) รายงานโดย อบูดาวูด (4832) และอัตติรมีซีย์ (2395)
(5) รายงานโดย อัฏฏ็อบรอนีย์ (823)

8 ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางทำการกล่าวคำอำลากับครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านและมิตรสหาย ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ فَلْيَقُلْ لِمَنْ يُخَلِّفُ: أَسْتَوْدِعُكُمُ اللهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُ»،

"ผู้ใดที่ต้องการจะเดินทาง ให้เขากล่าวแก่ผู้ที่เขาทิ้งไว้

ความว่า:أَسْتَوْدِعُكُمُ اللهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُที่บ้านว่า:

''ฉันฝากพวกท่านไว้กับอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งสิ่งที่ฝากนั้นจะไม่สูญหายไปกับพระองค์''[6]

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มักจะทำการอำลาเศาะฮาบะฮ์ของท่านเมื่อคนหนึ่งในพวกเขาจะออกเดินทางโดยท่านจะกล่าวว่า:

«أَسْتَوْدِعُ اللهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»،

ความว่า:أَسْتَوْدِعُ اللهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ

"ฉันขอฝากศาสนา ความรับผิดชอบ และผลสุดท้ายของการงานของท่านให้กับอัลลอฮ์"[7]

และท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่ผู้ที่จะเดินทางที่มาขอให้ท่านสั่งเสียว่า:

«زَوَّدَكَ اللهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

"ขออัลลอฮ์ประทานความยำเกรงให้แก่ท่านเป็นเสบียงสำหรับท่าน และขอพระองค์ทรงอภัยบาปของท่าน และขอพระองค์ทรงทำให้ความดีงามเป็นเรื่องง่ายสำหรับท่านไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด"[8]

---

(6) รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (4524)
(7) รายงานโดย อัตติรมีซีย์ (3444)
(8) รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (9724)

และมีชายคนหนึ่งกำลังจะออกเดินทางเขามาหาท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วท่านกล่าวว่า "โอ้ เราะสูลุลลอฮ์ โปรดให้คำชี้แนะแก่ฉันด้วย" ดังนั้นท่านก็กล่าวว่า:

«أُوصِيكَ بِتَقْوَى اللهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ» فَلَمَّا مَضَى قَالَ: «اللَّهُمَّ ازْوِ لَهُ الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّفَرَ».

"ฉันขอชี้แนะท่านให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์และให้กล่าวตักบีรทุกครั้งที่ท่านผ่านที่สูงทุกแห่ง" เมื่อชายคนนั้นเดินผ่านไป ท่านก็กล่าวว่า:"อัลลอฮุมมะอิซวีละฮุลอัรฎ์วะเฮาวินอะลัยฮิอัสซะฟัร"ความว่า:(โอ้อัลลอฮ์โปรดย่นระยะทางให้แก่เขาและทำให้การเดินทางของท่านเกิดความสะดวกขึ้นเถิด) [9]

9 อย่าพกพากระดิ่งขลุ่ยและสุนัขในการเดินทาง

เนื่องจากฮะดีษจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ».

"บรรดามะลาอิกะฮ์จะไม่ร่วมเดินทางกับกลุ่มที่มีสุนัขหรือกระดิ่ง" [10]

(9) รายงานโดย มุสลิม (2113)
(10) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (2593) และมุสลิม (2770)

10

หากชายคนหนึ่งต้องการเดินทางกับภรรยาคนใดคนหนึ่งของเขา ในกรณีที่เขามีภรรยามากกว่าหนึ่งคน ให้เขาทำการจับฉลากและภรรยาคนใดที่ฉลากตกอยู่กับเธอ เธอก็จะเดินทางไปกับเขา

ดั่งฮะดีษจากท่านหญิงอาอิชะฮ์เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า:

«كَانَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم: إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ».

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อท่านต้องการจะเดินทางท่านจะทำการจับฉลากระหว่างบรรดาภรรยาของท่านดังนั้นภรรยาคนใดที่ฉลากของเธอออกมา ท่านก็จะเดินทางไปกับนาง"[11]

11

ส่งเสริมสำหรับเขาให้ออกเดินทางในตอนเช้าของวันพฤหัสบดี หากทำได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ท่านศาสดา

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กระทำไว้ ท่านกะอ็บ บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:

«لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ».

"น้อยมากที่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมจะออกเดินทางแต่ถ้าท่านต้องการออกเดินทางท่านก็จะไม่ออกเว้นแต่ในวันพฤหัสบดี"[12]

12

สนับสนุนให้กล่าวดุอาอ์ด้วยบทดุอาอ์ออกจากบ้าน ไม่ว่าจะเดินทางหรือไม่

ก็ตาม โดยกล่าวขณะที่เขาออกเดินทางว่า:

(11) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (2949)
(12)รายงานโดย อบูดาวูด (5094)

«بِسْمِ اللهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[13].

ความว่า: "ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ไม่มีพลังและไม่มีอำนาจใดๆนอกจากด้วยอัลลอฮ์ไอ้อัลลอฮ์! ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการหลงผิดหรือถูกชักนำให้หลงผิด หรือจากการก้าวพลาดหรือถูกทำให้ก้าวพลาดหรือจากการอธรรม หรือถูกอธรรม หรือจากการกระทำผิดหรือถูกกระทำผิด"[13]

13 สนับสนุนให้ผู้เดินทางกล่าวดุอาอ์ด้วยบทดุอาอ์การเดินทาง

เมื่อเขาขึ้นซี่สัตว์พาหนะ รถยนต์ เครื่องบิน หรือพาหนะอื่นๆ โดยกล่าวว่า:

«اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ ثُمَّ يَقُولُ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [الزخرف: ١٤] اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ المنظر، وسوء الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ..»[17].

ความว่า: "อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวกแก่เรา และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน [ซูเราะฮ์ อัซซุครุฟ: 14] โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอต่อพระองค์ให้การเดินทางครั้งนี้มีความดี ความยำเกรง และให้มีการงานที่พระองค์ทรงพอพระทัย โอ้อัลลอฮ์โปรดให้ความสะดวกแก่เราในการเดินทางครั้งนี้ และโปรดม้วนความไกลของมัน (ให้ใกล้ขึ้น) โอ้อัลลอฮ์พระองค์โปรดทรงเป็นเพื่อนร่วมเดินทาง และโปรดทรงเป็นผู้ดูแลครอบครัว โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความตรากตรำ[14]ของการเดินทางและสภาพที่เลวร้าย[15]และให้พ้นจากการที่ต้องกลับไปพบสิ่งเลวร้าย[16]ที่เกิดแก่ทรัพย์สิน ครอบครัว"[17]

---

(13) "วะอ์ษาอิซซะฟัร" หมายถึง ความยากลำบากของการเดินทาง อัล-อิฟซออ์ อัน มะอานี อัศ-ศิฮาฮ์ (4/284).

(14) "ซูอ์ อัลอ์ยะอ์ วัลอินกิซาร มินัล หุซูน " หมายถึง รูปลักษณ์ที่ย่ำแย่และความบอบช้ำจากความโศกเศร้า (อัลอิฟสอห์ อัน มาอานีย์ อัศศิฮาห์: 4/284)

(15) "อัลมุนกอลับ" คือการกลับไป (อัลอิฟสอฮ์ อัน มานีอานีย์ อัศศิฮาฮ์: 4/284)

(16) รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (6374)

(17) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (2998)

14 ไม่แนะนำให้เดินทางคนเดียวโดยไม่มีเพื่อนร่วมเดินทางด้วย เพราะท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُ مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ».

"หากผู้คนรู้ถึงภัยอันตรายของการเดินทางคนเดียวเหมือนอย่างที่ฉันรู้ แน่นอนว่าคงไม่มีใครขี่พาหนะเดินทางคนเดียวในเวลากลางคืน"[18]

(18) รายงานโดย อบูดาวูด (2608)

15

ผู้เดินทางทุกคนควรมีการแต่งตั้งคนหนึ่งเป็นหัวหน้าขณะเดินทางเ

พื่อให้พวกเขาเกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและทำให้มีพลังสู่การบรรลุเป้าหมายของพวกเขา

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ».

"หากมีการเดินทางสามคนก็จงแต่งตั้งคนหนึ่งในนั้นเป็นหัวหน้าของพวกเขา" [19]

(19) รายงานโดย อะหฺมัดในหนังสือมุสนัด (17736)

16 เขาต้องมีความจริงจังในการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้จากการเคารพภักดีต่างๆ และหลีกเลี่ยงสิ่งต้องห้าม

อีกทั้งพึงประพฤติตนด้วยมารยาทอันดีงามเช่นช่วยเหลือผู้ที่ลำบากที่ต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุน มอบความรู้ให้แก่ผู้ที่ใฝ่หาและผู้ที่ต้องการ และเป็นผู้ที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในทรัพย์สินของเขา โดยใช้จ่ายไปในประโยชน์ส่วนตนประโยชน์ของพี่น้องของเขาและความต้องการของพวกเขา

17 เขาควรเตรียมค่าใช้จ่ายและสิ่งจำเป็นสำหรับการเดินทางให้เพียงพอ

เพราะอาจมีความจำเป็นเกิดขึ้นและสถานการณ์ต่างๆอาจเปลี่ยนแปลงไปได้

18 เขาควรเป็นคนที่ยิ้มแย้ม มีจิตใจกว้างขวาง

และมีความกระตือรือร้นที่จะเอาใจใส่ต่อเพื่อนที่ร่วมเดินทาง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและบรรยากาศแห่งความรักใคร่

19 เขาจะต้องอดทนต่อความหยาบคายของเพื่อนร่วมเดินทาง และการที่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเขา

และปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยมารยาทที่ดีที่สุดเพื่อที่เขาจะได้เป็นที่เคารพและเป็นผู้ที่น่านับถือในจิตวิญญาณของพวกเขา.

20 สนับสนุนสำหรับผู้ที่เดินทางเมื่อพวกเขาได้เข้าที่พักแล้ว

ให้มีการรวมตัวกัน เพราะเคยมีบางคนในหมู่เศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมเมื่อเขาได้ถึงที่พักแล้วพวกเขาจะแยกย้ายกันไปตามเส้นทางและตามหุบเขาต่างๆ จากนั้นท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า:

«إِنَّ تَفَرُّقَكُمْ فِي الشِّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ»

"การที่พวกท่านแยกย้ายกันไปตามหุบเขาและหุบเหวนั้น แท้จริงแล้วมันมาจากชัยฏอน" (20)

ตั้งแต่นั้นมาพวกเขาก็รวมตัวกันจนถึงจุดที่ว่าหากมีใครสักคนเอาผ้าของตนมาปูก็เพียงพอสำหรับพวกเขา

21 สนับสนุนเมื่อมีการเข้าที่พักไม่ว่าเขาจะมาจากการนักเดินทางหรือไม่ก็ตาม ก็ให้ทำการขอดุอาอ์ ด้วยบทที่รายงานจากท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

(20) รายงานโดย มุสลิม (2708)

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»؛

ความว่า:

"ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำอันสมบูรณ์แห่งอัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา" (21)

แท้จริงหากเขาได้กล่าวบทดุอาอ์นี้แล้วก็จะไม่มีสิ่งใดทำอันตรายเขาได้ จนกว่าเขาจะออกจากที่พักนั้นไป

22

สนับสนุนให้กล่าว "อัลลอฮุอักบัร" เมื่อขึ้นสู่ที่สูง และกล่าว "ซุบฮานัลลอฮ์" เมื่อลงสู่ที่ต่ำหรือหุบเหว ดังที่ท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:

"เมื่อพวกเราขึ้นสู่ที่สูง (หรือเนินสูง) พวกเราก็จะกล่าวตักบีร (อัลลอฮุอักบัร) และเมื่อพวกเราลงมาจากเนินก็จะกล่าวตัสบีห์ (ซุบหานัลลอฮ์)" (22)

และพวกเขาจะไม่ใช้เสียงดังเมื่อกล่าวตักบีร เพราะท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ».

"โอ้ผู้คนทั้งหลายจงปฏิบัติต่อตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป (อย่าเร่งรีบในการวิงวอนขอ) แท้จริงพวกท่านมิได้วิงวอนขอต่อผู้ที่หูหนวกหรือผู้ที่ไม่อยู่ แท้จริงพระองค์ทรงอยู่กับพวกท่าน พระองค์ทรงได้ยิน และทรงอยู่ใกล้"(23)

23

สนับสนุนสำหรับผู้เดินทางให้ออกเดินทางในเวลากลางคืนโดยเฉพาะในช่วงต้นของมันดั่งคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

(21) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (2994)
(22) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (2993)
(23) รายงานโดย อบูดาวูด (2571)

«عَلَيْكُمْ بِالدُّلْجَةِ؛ فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطْوَى بِاللَّيْلِ».
"พวกท่านจงออกเดินทางในเวลากลางคืนเพราะแผ่นดินจะถูกม้วนให้สั้นลงในยามค่ำคืน" (24)

24 สนับสนุนให้ขอดุอาอ์ให้มากๆ ในระหว่างเดินทาง

ดั่งคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

«ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ».

"บทดุอาอ์ของบุคคลสามประเภทที่จะได้รับการตอบรับอย่างแน่นอนอย่างไม่ต้องสงสัยใดๆ คือ บทดุอาอ์ของผู้ที่ถูกกดขี่ บทดุอาอ์ของคนเดินทางและบทดุอาอ์ของบิดามารดาเพื่อลูกของเขา"(25)

(24) รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (10771)
(25) รายงานโดย อัลบัซซาร์ในหนังสือมุสนัดของท่าน (10068).

ประการที่สอง:การชำระร่างกายให้สะอาดเวลาเดินทาง

วาญิบสำหรับผู้เดินทางต้องใส่ใจถึงความสะอาดของตน

โดยการอาบน้ำละหมาดเพื่อยกหะดัษเล็กและการอาบน้ำญุนุบเพื่อปราศจากหะดัษใหญ่

แต่ถ้าเขาไม่มีน้ำหรือมีน้ำอยู่เพียงเล็กน้อย

เพื่อใช้สำหรับบริโภค กินและดื่ม ดังนั้น ก็ให้ทำการตะยัมมุมแทนได้

ขั้นตอนการทำตะยัมมุม:

คือ ให้ตบมือทั้งสองลงบนดิน จากนั้นก็ลูบไปที่หน้าและฝ่ามือทั้งสองข้าง

และความสะอาดของตะยัมมุมนั้นเป็นความสะอาดชั่วคราวเท่านั้นดังนั้นเมื่อมีการเจอน้ำเมื่อไรความสะอาดของตะยัมมุมก็จะถือเป็นโมฆะทันที

และจำเป็นต้องใช้น้ำหากมีการทำตะยัมมุมเนื่องจากมีญุนุบแล้วพบน้ำหลังจากนั้น จำเป็นที่เขาต้องอาบน้ำเนื่องจากญุนุบนั้น และหากบุคคลได้ทำการตะยัมมุมหลังจากถ่ายอุจจาระจากนั้นก็พบน้ำขึ้นมาก็จำเป็นที่เขาต้องทำการอาบน้ำละหมาดเพราะเหตุนี้

และในหะดีษได้กล่าวไว้ว่า

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللهَ، وَلْيُمِسَّهُ بَشَرَتَهُ».

"ดินที่สะอาด เป็นน้ำละหมาดของมุสลิม แม้จะไม่พบน้ำเลย เป็นเวลาสิบปีก็ตามและเมื่อเขาได้พบน้ำแล้วก็จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และให้เขาสัมผัสน้ำนั้นกับผิวหนังของเขา" (26)

การเช็ดคุฟ (รองเท้าที่ปกปิดข้อเท้า) เป็นสิ่งที่บัญญัติไว้ตามอัลกุรอาน ซุนนะฮ์

และมติของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์

การเช็ดคุฟและสิ่งที่อยู่ในความหมายของมัน (เช่นถุงเท้า) มีเงื่อนไขดังนี้:

1.
คุฟหรือถุงเท้าที่จะสวมใส่นั้นต้องเป็นที่ได้รับอนุมัติตามหลักศาสนาและสะอาด

2.
ต้องสวมใส่หลังจากที่มีน้ำละหมาดแล้ว

3.
ทั้งสอง (คุฟหรือถุงเท้า) จะต้องปกปิดส่วนที่วาญิบ (ในการล้างเท้าเวลาอาบน้ำละหมาด)

(26) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (1804) และมุสลิม (1927)

4.

การเช็ดจะต้องเป็นการเช็ดเฉพาะหะดัษเล็กเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เช็ดในภาวะญะนาบะฮ์ หรือในสิ่งที่ทำให้จำเป็นต้องอาบน้ำยกฮะดัษใหญ่

5.

การเช็ดนั้นต้องอยู่ในกรอบของเวลาที่ศาสนาได้กำหนดไว้ คือ1วัน1คืนสำหรับผู้ที่พำนักอยู่ (ไม่ได้เดินทาง) **และ3วัน 3 คืนสำหรับผู้เดินทาง** และตามทัศนะที่ถูกต้องนั้น คือให้เริ่มนับหลังจากการเช็ดครั้งแรกที่เกิดจากหะดัษและจะสิ้นสุดเมื่อครบ24ชั่วโมงสำหรับผู้ที่พำนักอยู่และ**72ชั่วโมงสำหรับผู้เดินทาง**

การเช็ดนั้นจะเป็นโมฆะได้ด้วยเหตุผล 3 ประการต่อไปนี้:

1. เมื่อประสบกับสิ่งที่จำเป็นต้องอาบน้ำยกฮะดัษใหญ่ เช่น การมีญุนุบ ถือว่าการเช็ดคุฟของเขานั้นเป็นโมฆะ และเขาจำเป็นต้องอาบน้ำ

2. หากมีการถอดทั้งสองออกหลังจากเช็ดแล้ว

3. เมื่อครบกำหนดของเวลาที่ศาสนาได้กำหนดไว้การเช็ดนั้นก็จะเป็นโมฆะ

* * *

ประการที่สาม: ข้อกำหนดต่างๆ สำหรับการย่อละหมาดในการเดินทาง

การละหมาดย่อขณะเดินทางดีกว่าการละหมาดเต็ม

แต่ถ้าหากผู้เดินทางทำการละหมาดที่มีสี่รอกะอะฮ์ด้วยการละหมาดครบสี่รอกะอะฮ์การละหมาดของเขาก็ถูกต้อง แต่เป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ดีกว่า

ผู้เดินทางสามารถทำการย่อละหมาดได้เมื่อได้ออกจากทุกหลังคาบ้านทุกหลังในหมู่บ้านหรือเมืองของเขาแล้ว

นี่คือทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่

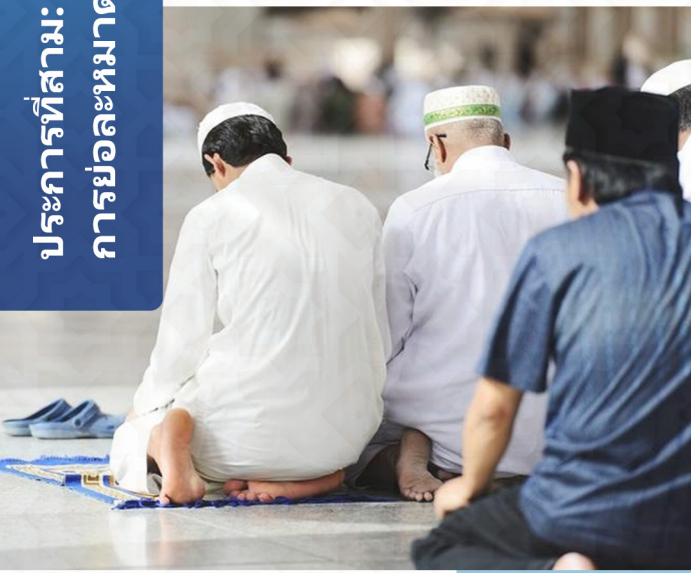

และถ้าเขาเดินทางหลังจากเวลาละหมาดเริ่มเข้าแล้วเขาก็มีสิทธิที่จะทำการละหมาดย่อได้

เพราะเขาได้เดินทางก่อนที่เวลาละหมาดนั้นจะหมดไป

ส่วนการละหมาดรวมระหว่า

งซุฮร์และอัสร์

หรือ

งมัฆริบและอิชาเข้าด้วยกันนั้น

ถือเป็นซุนนะฮ์สำหรับผู้ที่เดินทางหากพวกเขาต้องการเช่นนั้นและหากการเดินทางนั้นทำให้เกิดความเหนื่อยหล้าและใช้เวลานานเขาสามารถทำสิ่งที่สะดวกที่สุดสำหรับเขาไม่ว่าจะเป็นรวมละหมาดด้วยการรวมตักดีม (เอาเวลาอัศร์มาละหมาดในเวลาซุฮร์และละหมาดอีชาอ์ในเวลาของมัฆริบ) หรือตะอ์คีร (เอาเวลาซุฮร์มาละหมาดในเวลาอัศร์ และละหมาดมัฆริบในเวลาอีชาอ์)

แต่หากผู้เดินทางไม่ต้องการที่จะละหมาดรวมก็ไม่จำเป็นที่จะต้องรวม

เช่นผู้ที่หยุดพักที่ไหนสักแห่งและจะยังไม่ออกจากที่นั้นนอกจากหลังถึงเวลาละหมาดถัดไป ดังนั้นในกรณีนี้ การไม่รวมจะดีกว่าสำหรับเขาเพราะเขาไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องละหมาดรวม และเหตุนี้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงไม่ทำการละหมาดรวมเมื่อครั้นที่ท่านอยู่ที่มินาในช่วงประกอบพิธีฮัจญ์อำลา เพราะไม่มีความจำเป็นที่ต้องละหมาดรวม

สำหรับการละหมาดสุนนะฮ์นั้นผู้เดินทางสามารถทำ

ได้เหมือนผู้ที่ไม่เดินทางดังนั้นเขาสามารถละหมาดดุฮาละหมาดกลางคืน ละหมาดวิตร์ และละหมาดสุนนะฮ์อื่นๆ ยกเว้นละหมาดสุนนะฮ์ก่อนและหลังเวลาฟัรฎู ซุฮ์ริ มัฆริบ และอิชาอ์ เพราะสุนนะฮ์ที่ดีที่สุดคือไม่ควรละหมาดสุนนะฮ์นั้น

ผู้เดินทางสามารถทำการละหมาดสุนนะฮ์บนพาหนะ

ได้ เช่น บนเครื่องบิน บนรถ บนเรือ และบนพาหนะอื่นๆ ได้ ในขณะเดินทางแต่หากเป็นการละหมาดฟัรฎูผู้เดินทางจำเป็นต้องลงจากพาหนะนั้น นอกจากในกรณีที่ไม่สามารถลงได้

การละหมาดของผู้เดินทางโดยตามหลังอิหม่ามประจำ

การละหมาดของเขาถือว่าถูกต้องและผู้เดินทางจะต้องทำการละหมาดให้ครบตามจำนวนร็อกอะฮ์เหมือนกับการละหมาดของอิหม่ามประจำ ไม่ว่าเขาจะทันทุกร็อกอะฮ์หรือทันเพียงหนึ่งร็อกอะฮ์หรือต่ำกว่านั้นก็ตาม แม้ว่าเขาจะทันกับอิหม่ามในขณะที่อิหม่ามอยู่ในตำแหน่งตะชะฮุดสุดท้ายก่อนให้สลามก็ตาม เขาก็จะต้องละหมาดให้ครบจำนวนร็อกอะฮ์อย่างสมบูรณ์ และนี่คือทัศนะที่ถูกต้องจากสองทัศนะของนักวิชาการ

ประการที่สี่: มารยาทในการเดินทางกลับจากการประกอบพิธีฮัจญ์ อุมเราะฮ์ หรือกลับจากการเดินทาง

เมื่อถึงเวลาเดินทางกลับ ควรจะกลับบ้านทันทีและไม่ควรชักช้าในการเดินทางกลับ เว้นแต่จะมีความจำเป็น

เพราะคำกล่าวของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

«السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَى نَهْمَتَهُ فَلْيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ».

"การเดินทางเป็นส่วนหนึ่งของการลงโทษ เพราะเจ้าไม่สามารถกินดื่มและนอนหลับได้อย่างสะดวกสบาย ดังนั้นเมื่อคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าได้เติมเต็มในความต้องการของเขาแล้วเขาควรกลับไปหาครอบครัวของเขาในทันที"[27]

เมื่อเขาต้องการกลับที่พักบ้านของเขาเขาควรอ่านบทดุอาอ์เพื่อการเดินทางขณะจะขึ้นพาหนะของเขา

โดยกล่าวคำว่า:

«آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ».

ความว่า: "เรากลับมาแล้ว เราขออภัยโทษแล้ว เราเป็นผู้อ่อนน้อมแล้ว เราเป็นผู้กล่าวสรรเสริญต่อพระผู้อภิบาลของเราแล้ว"[28]

---

(27) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (1797) และมุสลิม (1342)
(28) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (4116)

สนับสนุนให้กล่าวบทดุอาอ์ขณะเดินทางกลับจากการเดินทางตามที่ได้ถูกบันทึกไว้จากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าเมื่อท่านเดินทางกลับจากการทำสงคราม การทำฮัจญ์ หรือการทำอุมเราะฮ์ ท่านจะกล่าวตักบีร (อัลลอฮุอักบัร) สามครั้งบนที่สูงทุกแห่ง จากนั้นท่านจะกล่าวว่า:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ไม่มีภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ อำนาจและการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์พระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งเราคือผู้กลับมา (จากเดินทาง) ผู้สำนึกผิด ผู้เคารพภักดี ผู้สุญูด ผู้สรรเสริญพระผู้อภิบาลของเรา อัลลอฮ์ทรงรักษาสัญญาของพระองค์ และทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์และทรงปราบปรามกองทัพ(ฝ่ายศัตรู) เพียงลำพัง" [29]

(29) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (1797) และมุสลิม (1342)

สนับสนุนให้ผู้เดินทาง (กลับ) เมื่อมองเห็นเมืองของเขา ให้กล่าวว่า:

«آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»،

ความว่า "เราคือผู้กลับมา (จากเดินทาง) ผู้สำนึกผิด ผู้เคารพภักดี ผู้สุญูด ผู้สรรเสริญพระผู้อภิบาลของเรา"(30)

ให้กล่าวบทดุอาอ์นั้นซ้ำ ๆ จนกว่าจะถึงบ้านเกิดของเขา ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กระทำไว้

ไม่ควรเข้าบ้านทันทีในเวลากลางคืนหากเขาจากไปนานโดยไม่มีความจำเป็น

นอกจากมีการแจ้งให้ครอบครัวทราบก่อนล่วงหน้าว่าจะกลับถึงเวลากลางคืน เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามไว้ รายงานจากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮู เล่าว่า:

«نَهَى رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا»،

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามมิให้ชายกลับถึงบ้านหาภรรยาของเขายามค่ำคืน (โดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า)"(31)

และจากวิทยปัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือสิ่งที่ถูกอธิบายไว้ในฮะดีษอื่นว่า:

«حَتَّى تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةُ، وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةُ»،

"เพื่อนางจะได้หวีผมของนาง(32) **และขจัดขน (ที่ลับ) ของนาง"**(33)

---

(30) รายงานโดย มุสลิม (715)

(31) คำว่า อัชชะอัษะฮ์ แปลว่า ผู้หญิงที่ผมของนางไม่ได้รับการชโลมน้ำมันหรือหวีเป็นเวลานาน คำว่า อัลอิสติห์ดาด แปลว่า การใช้เหล็ก คำว่า อัลมุฆอยยะบะฮ์ หมายถึง ผู้หญิงที่สามีได้จากเธอไปด้วยการเดินทาง (จากหนังสือ อัตตะห์รีร ฟี ชัรห์ เศาะฮีห์ มุสลิม โดย อัลอัศบะฮานีย์ หน้า 292)

(32) รายงานโดย อันนะซาอีย์ (9099)

(33) รายงานโดย มุสลิม (715)

และในรายงานอื่น:

«نَهَى رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَثَرَاتِهِمْ».

"ท่านเราะสูลุลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมห้ามไม่ให้บุคคลเคาะประตูบ้านเพื่อเข้าหาครอบครัวของเขา(หรือภรรยา)ในเวลากลางคืน (โดยไม่บอกกล่าวล่วงหน้า) เพื่อจะสอดแนมพวกเขาหรือเพื่อสอดหาข้อผิดพลาดของพวกเขา"[34]

ส่งเสริมสำหรับผู้ที่เพิ่งเดินทางกลับจากการเดินทางให้เข้ามัสยิดที่ใกล้บ้านที่สุดก่อน

จากนั้นก็ทำการละหมาดสองร็อกอะฮ์ดังที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กระทำไว้

(34) รายงานโดย มุสลิม (2428)

ส่งเสริมสำหรับเขาเมื่อกลับมาจากการเดินทางก็ให้เขาสุภาพกับลูกๆและเพื่อนบ้าน

และให้ทำดีกับพวกเขาเมื่อพวกเขาได้เข้าพบเขารายงานจากอิบนุอับบาสเราะฎิยัลลอฮุอันฮุมาเล่าว่า:"เมื่อท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เดินทางมาถึงมักกะฮ์ ท่านได้รับการต้อนรับจากเด็ก ๆ ที่เป็นลูกหลานจากตระกูลอับดุลมุฏฏอลิบและท่านได้อุ้มคนหนึ่งไว้ข้างหน้าและได้อุ้มอีกคนไว้ข้างหลังและท่านอับดุลลอฮ์บินญะอ์ฟัรเราะฎิยัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى الله عليه وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تُلُقِّيَ بِنَا، قَالَ: فَتُلُقِّيَ بِي وَبِالْحَسَنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ، قَالَ: فَحَمَلَ أَحَدَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ".

“เมื่อท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกลับจากการเดินทาง ท่านก็จะเจอกับพวกเรา ท่านจะพบเจอกับฉันและฮะซันหรือฮุเซน และท่านก็จะอุ้มพวกเราคนหนึ่งไว้ข้างหน้า และอีกคนไว้ข้างหลัง จนกระทั่งเราได้เข้าสู่มะดีนะฮ์” [35]

ส่งเสริมให้มีการเตรียมของขวัญไว้เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในจิตใจและขจัดความเกลียดชังไปได้

และส่งเสริมให้รับของขวัญและส่งเสริมให้มีการตอบแทนกับของขวัญนั้นและถือว่ามักรูฮ์(ที่น่าตำหนิ)ปฏิเสธของขวัญนั้นที่ไม่มีเหตุผลทางศาสนาและด้วยเหตุนี้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«تَهَادُوا تَحَابُّوا».

"พวกเจ้าจงมอบของขวัญให้กันและกัน แล้วพวกเจ้าจะรักกัน" [36]

---

(35) รายงานโดย อัลบัยฮะกีย์ในหนังสืออัสสุนัน อัลกุบรอ (11946).

(36) รายงานโดย อัฏฏ็อบรอนีย์ในหนังสืออัลเอาสัฏ (97).

และของขวัญถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างความรู้สึกผูกพันในหมู่ชาวมุสลิมด้วยกัน

เมื่อผู้เดินทางได้กลับมาถึงบ้านเกิดแล้ว ก็ส่งเสริมให้ทำการจับมือและกอดกัน

เพราะมีรายงานที่เป็นการกระทำของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังที่ท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวไว้ว่า:

> "เมื่อพวกเขาพบกันพวกเขาก็จะจับมือกันและเมื่อพวกเขากลับจากการเดินทาง พวกเขาจะโอบกอดกัน"[37]

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติจงมีแด่ท่านนบีของเรา มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

(37) รายงานโดย อัลบุคอรีย์ (3116) และมุสลิม (100)

สารบัญ

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ 3

ประการที่หนึ่ง: มารยาทในการเดินทาง 4

ประการที่สอง:การชำระร่างกายให้สะอาดเวลาเดินทาง 18

ประการที่สาม: ข้อกำหนดต่างๆ สำหรับการย่อละหมาดในการเดินทาง 22

ประการที่สี่:มารยาทในการเดินทางกลับจากการประกอบพิธีฮัจญ์อุมเราะฮ์หรือกลับจากการเดินทาง 26

تعرف على الإسلام

بأكثر من 100 لغة

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

ترجمات متقنة لمعاني القرآن الكريم بأكثر من (75) لغة

بيان الإسلام
byenah.com

مواد منتقاة للتعريف بالإسلام وتعليمه بأكثر من (120) لغة

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

ترجمات متقنة للأحاديث النبوية وشروحها بأكثر من (60) لغة

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

مواد منتقاة للحجـــاج والمعتمرين و الزوار بلغات العالم

جامع المحتوى الإسلامي للغات
islamcontent.com

مواد إسلامية متنوعة وشاملة بأكثر من (125) لغة

موسوعات وخدمات إسلامية باللغات
s.islamenc.com

للمزيد من المواقع الإسلامية بلغـــات العـــالم

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات